

דף צד.

עין משפט א.

ח"מ סימן שג סעיף ז

ז. רועה שמצא גנב והתחיל להתגרות בו ובא אותו ליסטים ונצחו ולקח ממנו הרי הרועה חייב ג.

עין משפט ב.

ח"מ סימן רצא סעיף יז

יח. התנה הנפקד על מנת שלא יטמון אותם בקרקע ושיניחנו עם שלו הכל לפי תנאו ד.

עין משפט ג.

ח"מ סימן שה סעיף ד

ד. קיבל עליו השומר שכר להתחייב אפי' באונסין או שהתנה ליפטר מגניבה ואבידה ומשבועה הכל לפי התנאי ה.

הגה: אמר בסתם ע"מ¹ שלא אתחייב באחריותו פטור אפי' מפשיעה.

עין משפט ד.

אה"ע סימן לח סעיף ה

ה. התנה עמה בשעת הקידושין שלא יהיה לה שאר כסות, תנאו קיים.

ג. בעיא בגמ' שם צ"ד ונפשטא. ואפי' היתה כוונת הרועה לטובה, כ"כ המהרי"ק בשורש קכ"ה. סמ"ע ס"ק ז'. אבל שומר חנם פטור כשהיתה כוונתו לטובה. כ"כ בבאורים ס"ק ז'.

ד. מהטור סעיף כ"א, וא"כ ה"ה בימינו שאין טומנין אותם בקרקע ויש לנו בתים חזקים כמו שכתב הסמ"ע בס"ק כ"ד בהג"ה הוי כהתנה ושמירתן עם שלו בביתו הוי שמירה, אם לא שפשע והשאיר הבית פרוץ בלי שמירה או אינו נעול.

ה. מבואר במציעא צ"ד ע"א, ומ"מ מפסיד השומר שכרו המגיע לו, כ"כ במהר"א ששון, ש"ך ס"ק ב'.

ו. ממדכי בסוף האומנין ב"מ סי' שס"א. והוא מתשובת מיימוני בספר משפטים סי' י"א וכתב הסמ"ע בס"ק ו' שאם אמר השומר או השואל מעיקרא איני מקבל אחריות עלי פטור אפי' בלי על מנת, אבל אם כבר בא לידו החפץ לא מהני באמירה בעלמא אלא צ"ל על מנת שלא אתחייב באחריות, והעיר עליו הש"ך בס"ק ג' דאחרי שקיבל עליו השמירה לא מהני אפי' אמר בלשון ע"מ ע"ש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

אבל אם התנה על העונה תנאו בטל^ז, שכל המתנה על מש"כ בתורה ואינו של ממון, תנאו בטל^ח. וי"א דכל מה שתיקון רבנן הוי כמו שכתוב בתורה ואם התנה עליו תנאו בטל^ט.

עין משפט ה.ו. אה"ע סימן לח סעיף ב

ב. כל תנאי צריך שיהיה בו ד' דברים^י: א. תנאי כפול, ב. הן קודם ללאו^כ, ג. תנאי קודם למעשה, ד. התנאי הוא דבר שאפשר לקיימו^ל. חסר פרט אחד בתנאי הוי תנאי בטל ומעשה קיים, ומקודשת כאילו לא התנה כלל.

עין משפט ז. אה"ע סימן לח סעיף ה

עיינ לעיל עין משפט ר

עין משפט ז.ט. חו"מ סימן רצא סעיף כז

כט. התנה עם השומר חנם שיתחייב גם באונסים^מ חייב אפי' בדברים^נ ובלא קנין^ס.

- ז. כמ"ש הר"ן דצערא דגופא לא ניתן למחילה, ולכן בטל.
- ח. כתובות כ"ז בברייתא. ובמציעא צ"ד ע"א וכו"י.
- ט. הגהות מיימוניות ריש דכותב, כמ"ש בכתובות פ"ד ע"א, ועיינ בהגר"א.
- י. כתנאי בני גד ובני ראובן. קידושין ס"א ע"ב,
- כ. ואם אמר לאו ואח"כ הן ואח"כ לאו הוי תנאי, דהעיקר שיסיים בלאו, דאם מסיים בהן לאו תנאי הוא דבגמר דבריו מתפיס כ"כ הר"ן מגמ' גיטין ע"ה ועיינ בח"מ.
- ל. לאפוקי על מנת שתעלי לרקיע וכדומה. ובעינן נמי שאפשר יהיה לקיימו ע"י שליח, ב"י.
- מ. מברייתא בב"מ צ"ד ע"א, ואם קיבל בסתם אחריות הוי שומר שכר, סמ"ע ס"ק נ'. מתשובת הרשב"א סי' אלף וג'.
- נ. כר' יוחנן שם דבההיא הנאה וכו', ואם התנה עמו שיהיה כשומר שכר וטוען אח"כ שנאנס, מביא הש"ך שמהר"א ששון נסתפק אם השומר יכול לומר שלא נתחייב בשבועה כשומר שכר רק לענין תשלומין כשומר שכר, ולא נתחייב על שבועת ש"ש שהיא גם על טענת ספק, אלא רוצה לפטור עצמו בשבועת ש"ח שלא פשע.
- ס. אם שכרו לזמן, ובתוך הזמן התנה להיות כשואל צריך קנין, כ"כ בבאורים ס"ק ל"ג דאין המשכיר יכול לחזור בו, ואין הטעם דבההיא הנאה דהימניה, שההנאה כבר עברה. והוא מהקצות ס"ק ט"ז.

עין משפט י.

אה"ע סימן לח פ"ב

ע"ן לעיל עין משפט ה.ו.

אה"ע סימן קמג פ"ב

יב. התנה דבר שא"א לקיימו, הרי זה אינו תנאי והגט גט, אך אם אפשר לקיימו באיסור כגון ע"מ שתאכלי בשר חזיר, הרי זה תנאי, ולא הוי מתנה על מה שכתוב בתורה שהרי בידה לא לאכול ולא להתגרש, ואם האיסור תלוי ג"כ באחר לא הוי תנאי, שהאחר לא ישמע לה לעשות איסור.

עין משפט כ.

ח"מ סימן שמו פ"א

א. השואל והיה גם המשאל עמו במלאכתו בשעה שמשך הדבר השואל, אפי' נגנב או אבד בפשיעה פטור השואל שנאמר אם בעליו עמו לא ישלם.

עין משפט ל.

ח"מ סימן שמו פ"ב

ב. לא שנא היה עמו בשאלה שהשאל את עצמו לעשות מלאכתו לא שנא היה בעליו עמו בשכירות שהשכיר עצמו לשואל פ. וה"ה אם היה עמו באותה מלאכה של הדבר השואל או במלאכה אחרת ז. אפי' אמר לו השואל למשאל השקני מים והשקהו והשאל לו פרתו בעוד שהיה משקהו ק. הוי שאלה בבעלים. אבל אם משך השואל את הפרה ר. ואח"כ השקהו לא הוי שאלה בבעלים.

ע. ממשנה בב"מ צ"ד ע"א, ואפי' בפשיעה, והיא במחלוקת רב אחא ורבינא שם בדף צ"ה ע"א, ופסק כדברי המיקל על השואל, וכ"כ התוס' שם ד"ה איתמר בשם ר"ח, מטעם דכל היכא דפליג רב אחא ורבינא הלכה כדברי המיקל, ואע"פ שזו חומרא למשאל מ"מ חשיב קולא לפטור המוחזק בכספו.

פ. שם במשנה.

צ. כרבא שם בדף צ"ז ע"א.

ק. נקט רבותא דהשקהו בשעת שאלה דבר זה פוטרו מדין שאלה בבעלים. סמ"ע ס"ק ב'.
 ר. וה"ה אם עשה עמו אח"כ מלאכה גמורה לא הוי שאלה בבעלים. סמ"ע ס"ק ב'.

ב ג. ה"ה אם היו הבעלים שאולים או שכורים לו, ואח"כ השאיל לו פרתו פטור ^ש, ואפי' לא היה עמו בשעת שבירה ומיתה ^ת, אבל אם לא היה עמו בשעת שאלה ורק אח"כ שאל הבעלים או השכירם אין זה שאלה בבעלים אפי' היה בשעת שבירה ומיתה.

דף צד:

עין משפט א. חו"מ סימן שמו סעיף ב
עין בסעיף הקודם

עין משפט ב. יו"ד סימן רמא סעיף א

א. המקלל אביו או אמו אפי' לאחר מיתתן חייב סקילה ^א אם זה בעדים ובהתראה, ואחד האיש או האשה שקיללו.

במה דברים אמורים שקיללו בשם מהשמות המיוחדים אבל אם קיללו בכינוי ^ב אינו חייב אלא בלאו כמו כל מקלל אחד מישראל.

הגה: המכה אביו או אמו בחייהם בין איש או אשה בעדים והתראה חייבים בחנק ^א, ודוקא אם עשו בהם חבורה אבל בלא עשו חבורה חייבים בלאו כמו המכה אחד מישראל.

ש. שם במשנה צ"ד ע"א.

ת. שם בברייתא צ"ה ע"ב.

א. ממשנה סנהדרין נ"ג ע"א, ואפי' לאחר מיתה, ממשנה פ"ה ע"ב. ואחד האיש או אשה מברייתא שם, ודוקא שקיללם בשם, ממשנה ס"ו ע"א, ובשבועות דף ל"ה ע"א.

ב. כגון שדי צב-אות חנוך רחום, ועיין בסי' רע"ו סעיף ט'. ש"ך. ועיין בחו"מ סי' כ"ז.

ג. ממשנה בסנהדרין פ"ה ע"ב, ודוקא בעשה בהם חבורה שם במשנה. ומטעם זה פטור בהכאה אחרי מיתתם כי אין חבורה. ט"ז ס"ק א'.

וקללה חמורה מסקילה היא בשם ועל כן גם אחרי מיתה חייב.